

[Indenrigsministeren.]

men det er i øvrigt et Spørgsmaal, som jeg meget vel for min Del kan være med til at forhandle om.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Krag angaaende Forslaget om Overligningskommissionernes Sættelse, at jeg forstod, at det ærede Medlem ikke direkte gik imod det, men dog nærede Betænkeligheder ved dette Forslag. Jeg vil gerne sige, at den her nævnte Forenings Delegeretmøde udtalte sin Tilfredshed dermed.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen omtalte ogsaa Forslagets Bestemmelser angaaende den fremtidige Revisionsordning. Ogsaa herom fandt der indgaaende Forhandlinger Sted i Fjor, Forhandlinger, som jeg for min Del havde Indtrykket af gav gode Muligheder for, at man vilde kunne gennemføre Ændringer her, som alle Parter kunde tiltræde.

Det ærede Medlem Hr. Krag spurgte mig, hvorfor jeg havde indsat den Bestemmelse, at der skulde vælges to Medlemmer til Kirkebestyrelsen, og det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var Modstander af, at der overhovedet skulde vælges nogen Medlemmer.

Mit Motiv til at indsætte denne Bestemmelse om de to Medlemmer er dette, at i det Øjeblik, man tager to Medlemmer i Stedet for eet, saa vil i hvert Tilfælde de to største Grupper i Byraadet blive repræsenteret. I øvrigt er det fundamentale for mig i denne Sag det samme som for det ærede Medlem Hr. Krag, da han forelagde sit Forslag i Landstinget, nemlig at efterhaanden som de økonomiske Interesser med Hensyn til Kirkeskatten er saa store, som de de fleste Steder er, maa det være en rimelig Ting, at Byraadene gennem en Repræsentation har Lejlighed til at følge Beslutningerne i Kirkebestyrelserne.

Det er altsaa for mig ikke Alverden om at gøre, om det er to eller eet Medlem, det her kommer til at dreje sig om. At der i Forslaget her fra min Side skulde ligge nogen som helst Mistillid til Menighedsraadenes Beslutninger i al Almindelighed, er der ikke Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at Bestemmelserne om Byraadsmedlemmernes Ansvarlighed burde ikke ændres. Jeg maa sige, at den Affattelse, som jeg har givet denne Bestemmelse i § 30, forekommer mig at dække det, som det ærede Medlem Hr. Krag selv sagde maatte være Formaalet med Ansvarlighedsbestemmelsen, og naar jeg har foreslaaet en Ændring her, er det

motiveret med, at jeg ikke tror, at den Ordlyd, der i Øjeblikket findes i Loven, faktisk kan opfyldes efter hvert Ord.

Naar der staar: Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, der tilhører Kommunen, er det et meget stort Spørgsmaal, om det overhovedet er muligt at sige dette: ansvarligt for ethvert Aktiv. Man kan her ligefrem komme ind i en Fortolkning af, hvad et Aktiv er.

Skatterestancer, er det ikke et Aktiv for Kommunen? Er herefter Byraadet ansvarligt for Skatterestancer? Jeg vil gaa ud fra, at det ærede Medlem vil sige til mig: de er ansvarlige for, at Skatterestancerne gaar ind i størst muligt Omfang. Og det er klart, og det udtrykkes ogsaa gennem den Affattelse, jeg har givet Paragraffen. Men det kan underkastes Tvivl, om der ikke i den Affattelse, Loven har i Øjeblikket, ligger noget videre, som det ikke er muligt at fastholde. Men da det ærede Medlem og jeg sikkert eftertragter samme Formaal paa dette Omraade, kan der sikkert ikke være Vanskelighed ved at naa Enighed derom.

Dernæst var det ærede Medlem Hr. Krag utilfreds med et Par Bestemmelser, der er indsat i § 23, idet det ærede Medlem vil hævde, at der positivt maa fastsættes en ganske bestemt Grænse for, hvor store midlertidige Laan Byraadene skal kunne optage uden Indenrigsministeriets Samtykke.

Jeg vil dog sige, at det forekommer mig, at naar der fastsættes den Bestemmelse, at en Kommune ikke maa optage midlertidige Laan, der andrager større Beløb eller er af længere Varighed, end at de kan tilbagebetales af det følgende Aars Indtægter, saa skal der stor Mistillid til overfor Kommunerne, naar man vil hævde, at det ikke er tilstrækkeligt. Og jeg vil ogsaa mene, at naar det er fastsat, som i Lovforslaget her, at der skal ske Indberetning til Indenrigsministeriet, saa gives der herigennem Ministeriet tilstrækkelig Adgang og Lejlighed til at følge den paagældende Kommunes Udvikling.

Det ærede Medlem Hr. Krag mener, at der er ikke nær tilstrækkelig stramme Bestemmelser overfor Kommunerne, og det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt gav Udtryk for i Fjor, mindre i Dag, at jeg havde vist alt for stor Mistillid til Kommunerne og det kommunale Selvstyre ved dette Forslag. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var i Fjor nærmest Tilhænger af en Opfattelse, der omtrent kan udtrykkes saadan: at Centralmyndighedens Kontrol med Kommunerne næsten helt skulde ophæves.

Det ærede Medlem Hr. Krag nævnte